

lig, gerne vil have en øget råderet i deres boliger, og vi har hørt, at statsministeren siger, det er en sympatisk tanke, skal det så ikke forstås sådan, at regeringen i virkeligheden er indstillet på at gå direkte til sagen og give beboerne en øget råderet?

Det kan jo gøres enkelt ved ændringer af lovgivningen om de almene boliger, og det kan jo i virkeligheden fuldstændig erstatte behovene for det arbejde, som regeringen har i gang med hensyn til planer om at sælge almene boliger, for så er det forslag jo åbenlyst overflødigt.

Når råderetten kan gennemføres uden salg, hvorfor skal beboerne så plages med den trussel om udstykning af deres boliger?

Kl. 13.10

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Der er ikke tale om at plage nogen med en trussel; der er tale om at give et tilbud, som man selv kan bestemme om man vil gøre brug af. Det, regeringen går ind for, er jo netop valgfrihed, det er større frihed. Jeg ved godt, at for hr. Keld Albrechtsen er begrebet frihed fremmed, dette at give lejerne flere muligheder er fremmed for hr. Keld Albrechtsen.

Men derfor hilser jeg med så meget større glæde hr. Keld Albrechtsens tanke om, at man inden for de eksisterende rammer kunne give lejerne visse muligheder for større råderet over deres egen lejlighed. Det var det, jeg tillod mig at kalde en sympatisk tanke, som jeg ikke har afvist i dag.

Jeg siger bare, at regeringen faktisk har nogle mere vidtgående tanker, og hr. Keld Albrechtsens idé kolliderer jo ikke med regeringens tanker.

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen så vil jeg godt spørge statsministeren: Hvis vi nu står i den situation, at vi kan være enige – jeg springer lidt over statsministerens mere polemiske bemærkninger om, hvem der forstår sig på frihed og sådan noget, lad os tage den mere overordnede diskussion en anden dag – om, at der her og nu er behov for, at lejerne, dvs. de beboere, der nu engang er i de almene boliger, får en øget råderet, så spørger jeg statsministeren: Når vi kan være enige om det og måske endda få et bredt flertal i Folketinget, måske vil endda alle partier gå med til det, hvis Venstre vil, for jeg tror, man kan regne med, at Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten og De Radikale osv. også vil, hvorfor skal man så fortsæt-

te med den fuldstændig overflødige plan om at udstykke og sælge boligerne? Så har man jo sikret den større rådighed, som beboerne ønsker over deres lejligheder, endda på en sådan måde, at de, der ikke har råd til at købe en ejerbolig, også kan være med.

Så må det da være nok for statsministeren. Og så får vi ikke denne blodige strid om dette forslag om tvangsudstyknig af almene boliger.

Formanden:

Det var hr. Keld Albrechtsens sidste spørgsmål i den her omgang.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Der bliver ikke tale om noget forslag om tvangsudstyknig af almennyttige boliger; der bliver tale om et tilbud til beboerne, som de kan gøre brug af eller lade være med at gøre brug af. Og formålet med det er netop at skaffe nogle penge, som kan bruges til nybyggeri af udlejningsboliger, fordi der er brug for flere gode almennyttige udlejningsboliger.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 98

Lotte Bundsgaard (S):

Nu er statsministeren jo chef for hele regeringen. Derfor vil jeg godt høre statsministeren, om det er økonomiministeren eller finansministeren, der har ret, når de beskæftiger sig med økonomisk politik.

Jeg er nemlig blevet en lille smule forvirret. I sidste uge sagde økonomiministeren i spørgetiden, at når der skal være mere til privat konsum, betyder det, at der bliver mindre til offentligt konsum. Altså sagt på godt dansk: Lavere skat eller skattestoppet betyder færre penge til velfærd.

Finansministeren skriver derimod i et indlæg til mig i Fyens Stiftstidende den 4. april: »... at regeringen har »sagt stop« for den evindelige skruen på skatteskrue. Det kan lade sig gøre at holde sig fra den, samtidig med at der er plads til stigende serviceudgifter i landets kommuner.«

Hvem mener statsministeren har ret? Økonomiministeren, der ærligt erkender, at skattestop og skattelettelser betyder færre penge til velfærd, eller finansministeren, der siger, at skatte-